

Cursul valutar comunicat de Banca Mondială pe 14 noiembrie 2008

VALUTĂ CURS

Euro 3,812

Gramul de aur 69,99

Francul elvețian

Coroana daneză

100 Forinj

Coroana norvegiană

Coroana suedeză

Traian Băescu, singurul om care poate opri jaful prețurilor la rafturi

Consiliul Concurenței, principalul vinovat de tâlhăria cumpărătorilor români în hypermarketuri

Așa cum se întâmplă deseori în România, și în cazul Consiliului Concurenței, lupul a fost pus paznic la oi. În loc să aibă grijă ca mediul concurențial să funcționeze legal și în acest fel și firmele, și produsele românești să aibă condiții egale cu mamuții multinazionali, instituția condusă de Gheorghe Oprescu, prin, hai să zicem, indiferență, nu face altceva decât să ascundă mari ilegalități care au ca finalitate promovarea doar a produselor cu prețuri mari la rafturile supermarketurilor sau hypermarketurilor, magazine unde, de regulă, ar trebui să se găsească cele mai ieftine mărfuri.

Marius Butușină

Deși pare de neconceput, chiar așa stau lucrurile cu acest vestit Consiliu al Concurenței. Înainte de toate, trebuie să vă explicăm mecanismul prin care românul de rând, ala care bate orașul în lung și-n lat ca să găsească ceva produse de consum, rapid, mai ieftine, este și cel mai tâlhărit de un sistem viciat care favorizează, culmea, expunerea la rafturi a produselor mai scumpe, înlocuind mărci detinute de

colosi multinazionali care operează și la noi. Astfel, această stratagemă dă o dublă lovitură României.

Prima, evident, lovește în buzunarele consumatorilor tocmai prin prețurile exagerate practicate la raft (în 2007 și 2008 am asistat la o dublare a prețului la produse precum ulei alimentar, ouă, brânză, lapte și alte produse de bază), și a doua, mult mai serioasă, izbește în plin producătorii autohtoni. Cum?

Foarte simplu: produsele românești sunt mai ieftine decât cele de „mare firmă”, deci câștigă rețelilor la produsele autohtone este sensibil mai mic decât la cele ale multinazionalelor. Deci e mai profitabil să le expui pe cele cu preț mai mare.

Una la mână. A doua la mână însă este mult mai verosă, mai ascunsă, și incredibil de dăunătoare producătorilor dintr-o Dunăre și Prut.

Aici intervine puterea financiară a marilor companii internaționale. Acestea fac înțelegeri cu lanțuri întregi de angrosiști sau de hypermarketuri, oferindu-le acestora „prime” anuale pentru eliminarea concurenților de la raft. Aceste prime pot ajunge, așa cum am citit deseori în presa occidentală la sute de mii de euro.

Pe an, desigur. Câștig deloc neglijat, spunem noi. Ei, tocmai în cazul acestor înțelegeri aflate complet

în afara legii este merit Consiliului Concurenței să demaște astfel de situații, să aplice amenzi grele și, nu în ultimul rând, să stopeze aceste practici ilegale, păguboase pentru românul de rând. Băieții care conduc însă Consiliul Concurenței au cu totul alte griji decât acestea, ba chiar se străduie din răsputeri să mușamalizeze înțelegerea de felul pe care l-am descris mai sus. Sau să nu dea curs unor plângeri cât se poate de îndreptățite, chiar dacă dovezile dau buzna cu de-a sila.

În mod logic, așa cum o spune și o veche pildă de la noi, „pește de la cap se-npute”, cu alte cuvinte, se pare că tartorul este chiar președintele acestui organism vital pentru în sănătoșirea economiei românești, respectiv stimabilul Gheorghe Oprescu.

Oprescu, un securist mincinos ?

Gheorghe Oprescu este un personaj interesant, dar se pare și destul de protejat, pe ici, pe colo. Omul nostru preia conducerea Consiliului Concurenței după ce alt personaj controversat, Mihai Berinde, dovedit că a activat ca un brav securist toată viața sa, își dă demisia din funcția de președinte a sus-numitei instituții.

Apoi, omul nostru, președintele Consiliului, își postează mândru CV-ul pe pagina de Internet a instituției.

Curioși din fire și având ceva cunoștințe în domeniu, citim respectiva înșiruire de alea-alea, care mai de care de prestigiu. Ce constatăm însă ? CV-ul e plin de ciudățenii, ca să nu spunem erori.

Una dintre chestiunile cele mai bizare se referă la perioada octombrie 1982-noiembrie 1984, când omul nostru se jură că a lucrat ca economist la întreprinderea bucareșteană Electromontaj (culmea amuzamentului,

domnul Oprescu o notează ca Electromontaj S.A., păi ce societate pe acțiuni exista pe vremea lui Nicolae, cizmarul ?

Niciuna, vă spunem noi secretul ăsta... Ei, acum e atunci: directorul de personal din acea vreme nici n-a auzit de Oprescu. Logic, nici contabilul-șef din aceeași perioadă n-a auzit de specialistul nostru în concurență. Atunci, unde să fi prestat în acea perioadă nea Oprescu, la care post? Ei bine, un zvon răutăcios ne informează că domnia sa a fost totuși un lucrător

destoinic.

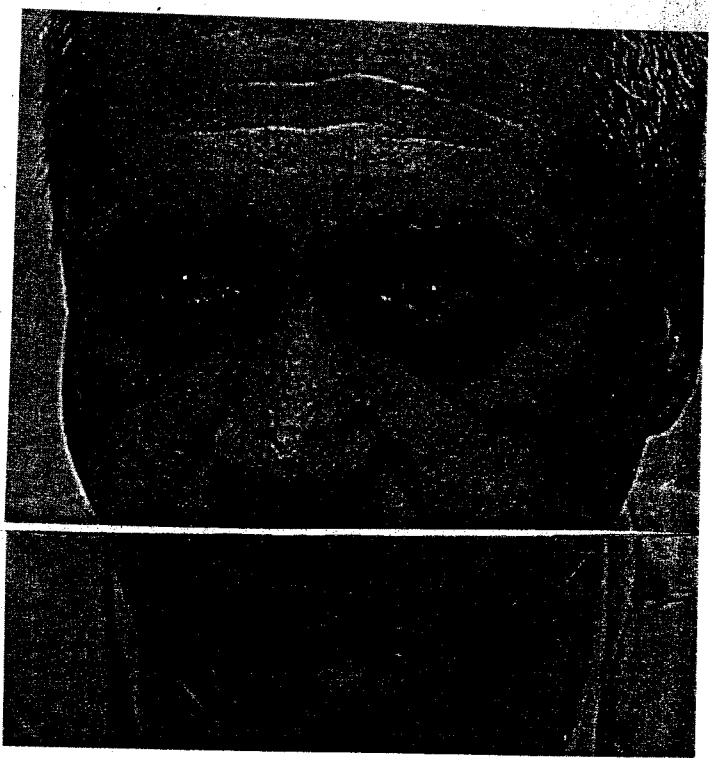
Dar nu la Electromontaj, ci ca ofițer la unitatea de securitate UM 0544. Dacă Gheorghe Oprescu a mișcat ceva în CV-ul său cosmetizat, ce motiv avem să credem că restul nu sunt doar vorbe goale? Noi n-avem dovezi scrise, dar nici fum fără foc n-am prea auzit să existe. Și apoi, dacă înaintașul său a fost maestrul în informații, cum altfel ar putea fi succesorul său (aceeași Mănie, dar cu altă pălărie)?

Dacă Gh. Oprescu este încă ofițer activ, incompatibilitatea cu funcția ocupată este evidentă conform art.17, alin.3, care spune: „Președintele, vicepreședintele și consilierii de concurență trebuie să aibă o independență reală (...)”.

Așa că, în aceste condiții în care președintele Oprescu primește „soluțiile” din altă parte, concurența în România nu poate fi independentă.

Oprescu este a doua oară incompatibil cu funcția de președinte al Consiliului Concurenței

Da, așa este, actualul mare președinte este total incompatibil cu funcția pe care o ocupă, cu aroganță, la această oră. Articolul 17 din legea de

specialitate, la punctul 5, specifică: „Calitatea de membru al Consiliului Concurenței este incompatibilă cu exercitarea oricărei alte activități profesionale sau de consultanță (...)”. Așadar, omul nostru mai are însă o bubă: Oprescu n-a declarat nici în declarația de avere, dar mai grav nici în cea de interese, că deține o mică, dar vieție, firmă de consultanță, pe numele chiar „Gheorghe Oprescu PF”.

Faptă cam penală. Că e legată de „consultanță” ar fi una, dar omul e și acționar, ceea ce îngroșă treaba. Prins cu ocazia minusculei și întregat de doi alți gazetari de la două cotidiane centrale, Oprescu declară odată că de firmă se ocupă soția sa, altă dată că firma nu are activitate. Ce nas ar fi avut dacă l-ar fi chemat Pinocchio... E drept că și locul este al dracului de cald și de aducător de profituri cu multe zero-uri în coadă.

Băescu, singurul om care poate face dreptate românilor

Conform aceluiași articol 17 din Legea concurenței, punctul 1, aflăm: „Numirea membrilor Plenului Consiliului Concurenței se realizează de către președintele României la propunerea Guvernului”, iar punctul 9 ne lămurise definitiv: „Membrii Plenului Consiliului Concurenței sunt revocabili (...) de către autoritatea care i-a numit”. Lucrurile sunt deci limpezi, singurul om care poate distruge cuiul de viespi ce ajută la goirea buzunarelor celor mai săraci dintre români este președintele Traian Băescu. El are nu numai prerogativele, ci și obligativitatea de a interveni în această foarte serioasă

problemă. Pentru știința domniei sa vom spune aici că în această mociră: scaldă și companiile petroliere, Mihai Berinde, fostul președinte Consiliului, este director la Petrom - asemeni colegului său, cu grade și umăr, președinte în exercițiu Consiliului Anti-Concurenței, „au om să observe” că, deși prețul petrolului scăzut la jumătate pe piața internațională, pe piața noastră de români tariful la pompă a rămas constant, ceea ce ar putea să conducă la existența unor înțelegeri de menținere a prețului pe piață, fapt interzis de lege, dar pentru ca gradele de pe umerii lui Oprescu îl făc să închidă ochii, la fel cum îl făc să reacționeze nici la faptul că prețurile alimentare este dublu față de Bulgaria sau Germania, al fierului beton, uleiului alimentar, la fel, și exemple pot continua.

Producătorii români se plâng, Oprescu își vede de ale lui

Ca să aveți o idee despre cum se fac afacerile la Consiliul Concurenței, vă prezentăm o listă a asociațiilor patronale care s-au plâns la Consiliu și care nu au primit niciun fel de satisfacție. Atenție, este vorba de patronate, lista de firme care au depus diverse cereri este cu mult mai mare. Iată despre cine este vorba: Asociația Patronală Română din Industria Tăpălui,

a Cărnii, din Industria Alimentară, Patronatul Național al Viei și Vinului, al Industriei de Morărit, Panificație și Produse Făinoase, Conserve, Federația Sincicală a Sindicatelor din Agricultură, Industria Alimentară, a Băuturilor și Turbulului”. Societățile comerciale din aceste federații au sesizat Consiliul cu fapte

anticoncurențiale care constă în înțelegeri, discriminări și politici de excludere în detrimentul produselor autohtone. În schimb, Oprescu și-a luat partea de la marii producători și retaileri și a spus că va răspunde reclamațiilor micilor companii românești cu amenzi usturătoare, dacă nu se potoliesc să le mai reclame Consiliului.

OFICIUL NAȚIONAL AL REGISTRULUI COMERȚIAL
București, Bir. Unitar nr. 74 B1, J36, T1, IVH, Sector 3, Tel: nr. +40 21 316 08 04, Fax: +40 21 316 08 02, e-mail: onrc@onrc.ro
Cod postal: 03037, Cod de identificare fiscală: 14942001

OPESCU GHEORGHE PF

Judet: Municipiul Bucuresti, Localitate: BUCURESTI SECTORUL 1
Numar de ordine in Registrul Comertului sub nr. F40/1079/2003 din 27.8.2003
Stare firma:
- functiune
Durata societatii: nespecificata.
Sediu: STR. G-RAL BARBU VLADOIANU nr. 48 etaj 2 ap. 4 sector 1 cod postal 70000
Cod unic de inregistrare: 1580710400172
Telefon: /
Fax: /
Data ultimei inregistrari la RC: 22-08-2003